

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

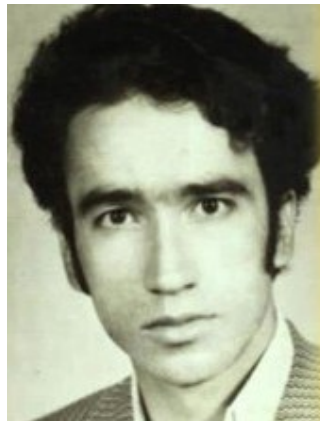
www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

شاعر: زنده یاد "داوود سرمد"
ویراستاری و ارسال از: احمد پوپل
۲۴ نومبر ۲۰۲۱

زنده یاد داوود سرمد

اشعار زنده یاد «داوود سرمد»

(۴۵)

پرواز اندیشه

در طریق آرمـان و آرزو میبـرم رنج تلاش و جست و جو
عاقبت در این وطن بی گـفت و گو محـشـری بر پا کنـم پُر های و هو
تا که سازم عالمی را زیر و رو
گر کند اندیشه ام پرواز ها برتر از شاهینـها از باز ها
میکند تحقیق من اعجاز ها پرده ها را میدرد از راز ها
میشگافد نکته ها را مو به مو
تا که معنی حیات آموختم آتشی در قلب خود افروختم
مغز مغز استخوانم سوختم دیده از هر چیز دیگر دوختم
حفظ کردم نام نیک و آبرو

در ره میهن قدم بگذاشتم دست از جان و سرم برداشتم
تا به دل تخم وفا را کاشتم این چنین گلگون شعار افراشتم:
هر که سازش میکند نفرین به او
خشم را آتش به خرمین میزنم گر نژد دیگر کسی، من میزنم
شعله عصیان به دامن میزنم اخگری در جان دشمن میزنم
گر شود یک لحظه با من، روبه رو
باشد آن روزی که خلق عصیان کند دشمنان را غرق در طوفان کند
امتحان مرد و نامردان کند روزگاران نوین، عنوان کند
نیست جز این آرزویم، آرزو
گر ببارد بر سرم باران تیغ چون تگرگ از دامن دل، تیره میغ
کی بود از دادن جانم دریغ عاقبت با خون گرم خود «ستیغ»
میکنم این دشت و دامان شست و شو

تذکر:

شعر بالا در مجله ژوندون تحت همین عنوان به چاپ رسیده بود. (بین سالهای ۱۳۵۵ و ۱۳۵۶) سروده شده است
رفیق سرمد در آن زمان از (نام) تخلص مستعار «ستیغ» استفاده می‌کردند